

Έφυγε από τη ζωή ο αγωνιστής Λάζαρος Κυρίτσας

Έφυγε από τη ζωή στις 26 Δεκέμβριο 2022, πλήρης ημερών, ο αλύγιστος Μακρονησιώτης και αντιπρόεδρος της ΠΕΚΑΜ **Λάζαρος Κυρίτσας**. Γεννήθηκε το 1920 στη Χαραυγή Πωγωνίου Ιωαννίνων, όπου έμεινε μέχρι και την πρώτη γυμνασίου και στη συνέχεια –μετά από παραμονή 4 ετών που διέμεινε στην Αθήνα με τον μεγαλύτερο αδερφό του– ολοκλήρωσε τις σπουδές στο Γυμνάσιο του Οικοτροφείου Παραμυθιάς Θεσπρωτίας. Σ' αυτό το σχολείο ο νεαρός Λάζαρος γνωρίστηκε για πρώτη φορά και με τις μαρξιστικές ιδέες καθώς και την συντροφικότητα και την ανιδιοτέλεια.

Ο Ηπειρώτης αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης Λάζαρος Κυρίτσας, ανήκει στη δρακογενιά των αλύγιστων της ταξικής πάλης. Έζησε σαν οργανωτής του ΕΑΜ, μαχητής του ΕΛΑΣ, αλύγιστος κρατούμενος του κολαστηρίου της Μακρονήσου και της κούντας, οργανωμένος κομμουνιστής στον παράνομο μηχανισμό του Κόμματος, συνδικαλιστής δικηγόρος, Δημοτικός Σύμβουλος και υποψήφιος Βουλευτής του ΚΚΕ, μπροστάρης στους αγώνες των συνταξιούχων, ως αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΠΕΚΑΜ και ενεργό μέλος της ΠΕΑΕΑ, σταθερός και αταλάντευτος προπαγανδιστής των θέσεων του ΚΚΕ, όπου κι αν βρίσκεται.

Το 1940, με την Γερμανική κατοχή που η πείνα θερίζει στην Αθήνα, ο Λάζαρος επέστρεψε στο χωριό του. Στις αρχές του 1943, με την ένταξη του στο ΕΑΜ, ανέλαβε τη δημιουργία ομάδας του ΕΑΜ στην περιοχή, ενώ από τις αρχές του 1944 κατατάχθηκε στον τακτικό ΕΛΑΣ, με την ειδικότητα του ολμιστή. Το 1945, μετά την συμφωνία της Βάρκιζας, κατατάσσεται για να υπηρετήσει τη θητεία του στον εθνικό στρατό – στα ΕΜΠΕΔΑ, στην περιοχή της Ν. Χαλκιδίκης. Εκεί γνωρίζεται με άλλα οργανωμένα μέλη του ΚΚΕ, όπου οι κομμουνιστές-φαντάροι αποφάσισαν να διακινήσουν το Ριζοσπάστη μέσα στο στρατόπεδο.

Από εκεί και πέρα ξεκινούν οι διώξεις. Μεταφέρθηκε μαζί με 11 ακόμα στρατιώτες στο Χαϊδάρι, στο κελί 15 –επί γερμανικής κατοχής ήταν κελί μελλοθανάτων– όπου καταδικάστηκε από το στρατοδικείο σε φυλάκιση, με ποινή σχετικά μικρή, αλλά γεμάτη καψόνια. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε ως κρατούμενος στο 300 τάγμα στον Αγ. Παντελεήμονα, όπου –όταν του ζητήθηκε να συμμετέχει σε εκτελεστικό απόσπασμα στο Χαϊδάρι– απάντησε λακωνικά: «Δεν θα σίκωνα ποτέ το όπλο απέναντι στους συντρόφους μου». Η στάση του αυτή ήταν και το διαβατήριο για την μεταφορά του στο κολαστήριο της Μακρονήσου, όπου το ελληνικό αστικό κράτος δεν λυπήθηκε τα μέσα για να ξεριζώσει από τη συνείδηση όλων αυτών που αγωνίστηκαν για την απελευθέρωση του λαού από κάθε ζυγό, ξένο ή νότιο, για τις αξίες της ελευθερίας, της ισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της εξάλειψης της ανθρώπινης εκμετάλλευσης,

της λαοκρατίας, όπως οι ίδιοι έλεγαν, και εφάρμοσαν έστω και για μικρό χρονικό διάστημα στις απελευθερωμένες περιοχές από τον ΕΛΑΣ.

Το 1949 ο Λάζαρος Κυρίτσας μεταφέρθηκε από τη Μακρονήσο στο Μουζάκι -Καρδίτσας, για να δουλέψει στην κατασκευή του δρόμου. Από εκεί, πήρε το 1950 το απολυτήριο στρατού και στη συνέχεια επιστρέφοντας στην Αθήνα, συνδέθηκε με τον παράνομο μηχανισμό του Κόμματος ενώ το 1952 πήρε το πτυχίο του στη Νομική. Με τη διάλυση των κομματικών οργανώσεων εντάσσεται στην ΕΔΑ, και από το 1964 είναι επικεφαλής της δημοτικής παράταξης στο Δήμο Ζωγράφου, χρέωση που είχε από το Κόμμα και μετά την μεταπολίτευση. Κατεβαίνει 3 φορές υποψήφιος βουλευτής με τα ψηφοδέλτια της ΕΔΑ και 2 φορές μετά την μεταπολίτευση με τα ψηφοδέλτια του ΚΚΕ. Στη κούντα συλλαμβάνεται για την αντιδικτατορική του δράση και καταδικάζεται σε ποινή φυλάκισης 18 χρόνων, από τα οποία εκτίει τα 6, αλλά του αφαιρείται η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, την οποία επανακτά μετά το 1974.

Η δράση του σ. Λάζαρου δεν σταματά εδώ. Η συνεχής, ακούραστη και πρωτοπόρα στάση ζωής τον συνοδεύουν πάντα και παντού. Είναι στην πρώτη γραμμή, της λειτουργίας και δράσης της ΠΕΚΑΜ. Από τα απλά και καθημερινά, όπως η βάρδια για τη λειτουργία του Μουσείου, μέχρι την σταθερή παρουσία του σε κάθε δραστηριότητα που έχει το σωματείο. Είναι μπροστά στις διεκδικήσεις να διατηρηθεί η Μακρονήσος ως τόπος ιστορικής μνήμης και να απαλλαγεί από τους καταπατιές της, να ανοίξουν τα αρχεία του στρατού και να φανεί η ιστορική αλήθεια για τη σφαγή της Μακρονήσου. Πάνω απ' όλα όμως είναι η συμβολή του στη διάδοση της ιστορικής αλήθειας στη νέα γενιά.

Τα χρόνια ζωής και δράσης του συμβαδίζουν με την ηρωική πορεία του ΚΚΕ, του οποίου κράτησε επάξια τον τίτλο του μέλους, παραμένοντας ως την τελευταία στιγμή μπροστάρης στην πάλη για το δικό του λαού, σταθερός διεκδικητής και αγωνιστής για την κατάργηση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για την οικοδόμηση της κοινωνίας στο μπόι των ανθρώπων και των ονείρων μας, –της σοσιαλιστικής - κομμουνιστικής.

Ο Λάζαρος ήταν ενεργό στέλεχος της Ηπειρωτικής αποδημίας και της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης, επί σειρά ετών μέλος του ΔΣ της αδελφότητας του και αντιπρόσωπος στην ΠΣΕ.

Η Ηπειρωτική Συσπείρωση, εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στις κόρες του Αγγλαΐα και Λεμονιά Κυρίτση, στα εγγόνια και τους οικείους του.

Η κηδεία του Λάζαρου Κυρίτση θα είναι πολιτική και θα γίνει την **Πέμπτη 29 Δεκεμβρίου 3 μ.μ.** από το κοιμητήριο Ζωγράφου.